

Lommer, men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at under en Stilling som den nuværende har Staten i Virkeligheden ikke den samme fiskale Interesse af den indirekte Beskatning, for den kunne Forbrugerne komme udenom, og det er netop det, der sker. Man kan lade være at betale Staten Told, naar man ikke vil, idet man lader være at bruge de Ting, som der betales Told af; men man kan ikke lade være at betale sin direkte Skat. Den Embeds- eller Bestillingsmand, der har en ganske bestemt, aarlig Indtægt, nødes til at betale af Indtægten, hvorledes det saa end staar i Landet, for ellers bliver han udpantet. Men han kan, som sagt, komme udenom Toldafgiften ved at lade være at bruge saa meget af de Ting, som ere toldpligtige, som han ellers vilde. Det er det, han gør, og det er det, der bevirker, at Toldafgifterne ere vigende. Af den Grund er det altsaa, at Stillingen er vanskelig.

Dernæst vil jeg ogsaa sige, at Forbrugerne have det Uheld overfor Toldskatterne, at Nedsættelserne sjældent hjælpe dem. Naar da ikke Tolden afskaffes over det hele, er det sjældent, at Nedsættelsen kommer dem til gode, som skulde nyde godt deraf.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) sagde, at det særlig kunde mærkes i dette Øjeblik paa Kaffe og Petroleum. Jeg vil nu sige til det ærede Medlem, at han er en Mand med mange Indfald, og hele den store Tale, han holdt forleden her i Tinget, var fuld af mange originale Ting, men dette var ikke saa særdeles originalt. For lige siden Toldloven blev til, have disse to Eksempler, Kaffe og Petroleum, været fremdragne af alle de Mennesker, der overhovedet have givet sig af med at tale om den Sag. Men jeg er i øvrigt enig med det ærede Medlem i meget af, hvad han sagde. Jeg tror ligesom han, at der er meget faa, der have mærket den Nedgang i Prisen paa Kaffe, som man, da Toldloven skulde føres igennem, fra Regeringens Side var saa overmaade stolt af. Jeg tror ikke, at Kaffe er bleven billigere. Det er muligt, at den er bleven daarligere — jeg har hørt sige, at man nu til den samme Pris faar en daarligere Kaffe end tidligere. At den skulde være bleven bedre, har jeg ikke hørt nogen Husmoder eller andre paastaa. Sikkert er det, at Petroleum ikke er bleven billigere. Som det ogsaa blev fremhævet af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), er Petroleum saa at sige

Monopolhandel, og det store Petroleumskaktieselskab har efter al Rimelighed skovlet Fortjenesten. (Sabroe: Hvorfor har De saa gjort Direktøren til Ridder?) Jeg har ikke gjort nogen til Ridder, saa vidt jeg ved, det maa det ærede Medlem ikke bebrejde mig. Jeg tror ikke, jeg skal gøre nogen til Ridder, saa længe jeg er Minister. Men jeg ved slet ikke, hvad det ærede Medlem sigter til, saa uvidende er jeg om dette Forhold. Men, som sagt, det er højst sandsynligt, at de Penge, de 2 Mill., som Petroleumstolden indbragte ved Nedsættelsen, netop ere komne dem, der handle med Petroleum, og ikke Forbrugerne til gode. Men naar det ærede Medlem saa siger til mig, om jeg vil være med til atter at gaa til en Petroleumstold og til atter at forhøje Kaffetolden, vil jeg sige absolut Nej, for jeg er fuldkommen overbevist om, at lægger man nu paa Petroleum, saa komme Forbrugerne sikkert til at betale denne Toldforhøjelse, og det vil dog sikkert være en højst uheldig Forholdsregel at gaa til. Jeg kan derfor ikke tjene det ærede Medlem deri, som jeg overhovedet ikke kan tjene ham i at være med til nye Skatter. Men for Resten er jeg heller ikke sikker paa, at det er det ærede Medlems Alvor. Jeg er ikke i Stand til overfor det ærede Medlem at skelne imellem, hvad der er Alvor, og hvad der er Spøg, men maaske bliver jeg mere vant til det. Det er jo højst sandsynligt, at ærede Medlemmer her, der ofte have haft Lejlighed til at beundre det ærede Medlem, kunne skelne derimellem, jeg kan det i Øjeblikket ikke.

Med Hensyn til Tolden vil jeg nu gerne tilføje en Ting. At Toldindtægterne ere vigende, kommer i Virkeligheden ogsaa deraf, at det var en noget falsk Beregning, man lagde til Grund, da man gjorde Statens Tab op ved den nye Toldlov. Man regnede oppe i Landstinget, og det gjorde man ogsaa i Fællesudvalget, at Statskassens Tab vilde blive 7 Mill. Kr. — de 150,000 Kr., der gik fra til denatureret Spiritus. Men i Virkeligheden var det ikke saaledes. Man lagde til Grund Toldindtægterne fra 1902—1906 eller 1901—1906. Jeg erindrer det ikke saa nøje, men det var et 5-Aar. Havde man derimod lagt Toldindtægterne for 1907 til Grund — det havde været rimeligt, da det var det sidste store Aar med Toldindtægter —, vilde Deficiten, om jeg maa sige saa, være bleven 9 Mill. og ikke 7. Følgelig er det ikke saa underligt, at Toldindtægterne ere vigende og stærkere